

Автор: Сарине (Иванова) Лидия Михайловна

Книга: Кукамайӑн сар чӑххи

Рассказ: Тӑварлӑ хурӑн шывӗ

Икӗ хӗрача, Литюкпа Лисук, кӑршӗллӗ пуӑнаҫҫӗ, питӗ туслаҫкерсем, вылясса та яланах пӗрле выляҫҫӗ. Вӗсем пӗчӗк-ха, пиллӗкре кӑна. Акӑ паян та Лисук Литюксем патне вӗтӗртеттерсе ҫитрӗ. Аллинче унӑн хӗрлӗ тутӑрлӑ виҫӗ пӗчӗк пукане.

– Литюк, атя хӑвӑртах урама, пукане кӗписене ҫавар! – илтӗнчӗ унӑн ҫинҫе сасси алакран кӗнӗ-кӗмен. – Урама, ав, пур ҫӗрте те шыв юхать. Курасчӗ санӑн!

Тепелте тетте канфет хучӗсемпе выляса ларакан Литюк, ҫакна кӑна кӗтнӗ тейӗн, хӑвӑрт кӑна ура ҫине сиксе тӑчӗ, шӑкӑл-шӑкӑл калаҫса, пукане кӗписене симӗс витрене майласа хучӗ. Унтан Литюк ҫутӑ аттине, кролик ҫӑмӗнчен ҫыхнӑ шурӑ калпакӗпе кӑвак пальтине тӑхӑнчӗ. Икӗ пӗчӗк хӗр васкасах урама чупса тухрӗҫ.

Тулта ҫурхи ҫанталӑк калама ҫук илемлӗ. Хӗвел куҫа шартарса пӑхать. Юр ирӗлнӗҫемӗн ирӗлет, аҫта кӑна ан пӑх, пур ҫӗрте те шӑнкӑртатсах шыв юхать.

Хуралса тислӗкленнӗ ҫулсем ҫинче ҫерҫисем чӗвӗлтетеҫҫӗ. Шӗвӗр вӗҫлӗ пӑр хӑрисем вите-сарай тӑрринчен пӗр вӗҫӗм тумла шӑпӑртаттараҫҫӗ. Йӑмра тураттисем хушшинчен курак краклатни илтӗнет. Пӗтӗм ҫутҫанталӑк чӗрӗлет.. Литюксен умӗнчи ватӑ йӑмра та папка кӑларнӑ, ҫурхи аҫӑ ҫил вӗрнӗ майӑн вӑл мӑнаҫлӑн саркаланса ларать. Вӗсен хапхи тӑрринчи вӑрӑм шалча ҫинче – шӑнкӑрч вӗлли. Ёнер ҫавӑнта пӗр мӑшӑр шӑнкӑрч килсе вырнаҫрӗ. Халӗ авӑ пӗри вӗлле умне ларнӑ та ҫунат ҫапсах савӑк юрӑ шӑрантарать. «Эпӗ килнӗ, куртӑр-и, эпӗ килнӗ, куртӑр-и?» – тесе юрланӑнах туйӑнать. Шӑнкӑрчне ӑна Литюк эрне маларахах кӗтетчӗ-ха, вӗҫсе килмен-и тесе, ҫывӑрса тӑнӑ-тӑман кашни кун кантӑкран ҫӑтамсӑррӑн пырапыра пӑхатчӗ. Ёнер ирхине шӑнкӑрч ларнине курсан, вӑл ҫав тери хӗпӗртенипе кӑшкӑрсах ячӗ:

– Анне, анне! Пирӗн шӑнкӑрч! Ав, куратӑн-и? Кӑмака тасатакан амӑшӗ ҫав вӑхӑтра питлӗхпе хӑрӑм йӑтса тухма хатӗрленнӗччӗ. Литюк кӑшкӑрса ярсан, вӑл та, чӑрече патне пырса, вӗлле тӑрринче юрлакан шӑнкӑрч ҫине тинкерсе пӑхрӗ.

– Епле савӑннӑ вӑл тӑван килне вӗҫсе таврӑннӑшӑн, пӑх-ха эс ӑна,— хӗпӗртерӗ амӑшӗ те хӗрачи пекех. – Ахӑртнех, вӗллине урӑххи йышӑнманшӑн питӗ кӑмӑллӑ пуль ӗнтӗ. Пулкалат ҫав тепӗр чух: вӗҫсе ҫитет шӑнкӑрч хай килне – унта тепри...

Акӑ халӗ хӗрачасем ҫӗлелле пӑхнӑ та Литюксен шӑнкӑрчне сӑнаҫҫӗ. Лешӗ кӗлеткипе тӗрлӗ еннелле ҫаврӑна-ҫаврӑна юрланинчен тӗлӗнеҫҫӗ. Ҫав тери савӑннипе кайӑк ҫунатне ҫапа-ҫапа илет...

Хӗрачасем пахчана тухма тӑнӑччӗ ҫеҫ, алак чӗриклетни илтӗнчӗ. Анкартинчен Толя, Литюкӑн аҫлӑ пиччӗшӗ, хайӗн юлташӗпе килсе кӗчӗ. Унӑн аллинче пӗр кӗленче шыв.

– Ку санӑн мӗскер? – пиччӗшӗнчен ыйтрӗ Литюк.

– Хурӑн шывӗ, – терӗ Толя мӑнаҫлӑн. – Тутанса курас килет-и, вӑл ҫав тери тутлӑ.

Арҫын ачасем пылак шыва хӗрачасене кӗленче тутинченех сыптарса пӑхтарчӗҫ.

– Ой, мӗн тери тутлӑ! – терӗҫ лешсем, халиччен кун пек шыв тутанса курманскерсем.

– Аҫтан тупрӑр?

– Сахӑр ямасӑрах пылак-и вӑл?

Пиччӗшӗ шарламаннине кура Литюк тепӗр хут ҫӑтамсӑррӑн ыйтрӗ:

– Пичче, кала ӗнтӗ, аҫтан тупрӑр ку хурӑн шывне? Вара эфир те аҫса килетпӗр...

– Пирӗн пуканесем те ӗҫсе курасшӑн, – ҫӑтаймарӗ Лисук та.

Саккәрмеш класра вөреникен Толя җамки җине усәннә хура җүҗне хыҗалалла сирчә, унтан пәр хушә ёнсине хыҗаласа тәчә:

– Пуканёрсем те-и? Юрә, апла пулсан каләп. Ав, Яшук пичисен пахчинче хурәнсем лараҗҗә-и? Җавәнтан илсе килтёмөр... Йывәҗ айәнче хәй тәлләнәх пухәнәть...

Тольбапа унән юлташә килкартинче кулкаласа калаҗкаласа тәчәҗ те, урисене хырса тасатса, васкамасәр пүртелле кәрсе кайрәҗ. Хәрачасем вәсем хыҗҗән пәхкаласа кәна юлчәҗ...

– Кусене кайран та җавәпәр. Халә атя хурән шывә патне каятпәр, – пәчәк витрине пусма вәҗне лартрә Литюк.

– Манән та тултарасчә, пушә кәленче илсе килем-ха, – хыпалансах килнелле тухса чупрә Лисук. Тепәр самантран вәл җур литр кәленчи йәтса та таврәнчә.

Пахчана тухакан аләка хәрачасем аран-аран уҗрәҗ. Литюкән пәчәк алли, тем пек тәссан та, аләк сәләпне җитеймерә. Кунта Лисук маттуртараххи паләрчә, пәвәпе вәл унран кәшт җүлләрәх иккен.

– Акә! Аранах пулчә! – савәнсах кайрәҗ вәсем, аләка яриех уҗса ярсан.

Илемлә иккен Литюксен пахчи. Кунта тухсан, пачах урәх тәнчене лекнән туйәнчә. Унән җуррине яхән җерем йышәнәть. Җавәнтах – чие, улмуҗҗи, җәмәрт, слива. Симәс курак шәтсан, улмуҗҗисемпе җәмәртсем чечеке ларсан вара калама җук аван. Җулла йәри-таврах чечек... Пәлтәр Литюка амәшә җав чечексенчен пуҗ кәшәлә җыхса тәхәнтарнәчә. Ләпәшсем тата мән чухләччә ун чухне! Хәрлисем, шуррисем, хәмәррисем, саррисем... Халләхе пахчара вырән-вырәнпа юр та ирәлсе пәтмен-ха. Җырмара шыв кәрлесе юхни таҗтанах илтәнәт.

Пахча вәҗәнчи җырма ан ишәлтәр тесе, Литюксен ашшә кунта җулленәх йывәҗ лартать. Җулла вара вәсем вәрман пек кашлаҗҗә.

Литюкпа Лисук җавәнталла, йәмрасем үснә җәрелле, икә пахча хушшинчи утма җулпа утрәҗ.

– Ну, тултарса килетпәр те хурән шывә! Хамәр та әҗетпәр, пуканесене те тәрәничченәх әҗтеретпәр, – пәр вәҗәм чәвәлтәтрәҗ хәйсем.

Акә җырма хәррине, лакәмләрах вырәна, җитрәҗ. Кунта әҗта кәна ан пәх – пур җәрте те күлленчәк йәлтәртатать. Литюкпа Лисук кунта хәшә хурән шывә, хәшә ахаль шыв иккенне те пәлмәҗҗә. Хәйхискерсем пәр күлленчәк умне пәшкәнсе ларчәҗ те әна әсса илсе сыпса пәхрәҗ. Җурхи шыв сивә, шәла тивәт...

– Епле, тутлә пек-и? – Лисука куҗран пәхса йитрә Литюк.

– Ытла тутлах мар, – шыва тепәр хут җәпәрт сыпса илчә Лисукә. – Сахәр тути җукпа пәрәх.

– Тен, урәх күлленчәкри тутләрах? – вараланнә тутине ывәҗ тупанәпе шәлса илчә Литюк.

Вәсем татах тепәр җәрте тутанса пәхрәҗ.

– Ай-уй, – пуҗне пәркаларә Лисук, – ку шыва пирән пуканесем те әҗес җук.

– Ой! – сасартәках тем аса илсе кәшкәрса ячә Литюк. – Пире Толя пичче мән каларә? Хурән шывне хурән айәнче тултармалла терә-җке! Эпир йәмра айәнче шыраса җүретпәр.

– Чәнах та, – пәшкәннә җәртен түрленсе тәчә Лисук. – Хурән шывә хурәнсем айәнче әнтә вәл...

Хәрачасем кәленчери шывне тәкрәҗ те васкасах Яшук пичисен пахчи хыҗәнчи хурәнсем еннелле чупрәҗ.

Акә вәсем шап-шурә та яштака йывәҗсем патне җитсе тәчәҗ. Җав тери җүллә вәсем, кәвак түпене җитиәх кармашаҗҗә. Кәчкә кәларнәскерсен, чылайәшән тураттисем җәрелле усәннә. Хурәнсем айәнче унта-кунта җутә күлленчәксем. Вәсем җине пәхсан, унта мән пурри йәлт куранәть. Тәрләрән вәтә хуҗак турат, пәлтәрхи тәссәрленнә җулҗәсем, сарәхса хәмәрланнә курак тунисем...

Әнтә Лисукпа Литюк тинәх чән-чән хурән шывә тупрәҗ пулмалла. Пәтрәтас мар тесе, хуллен асәрхансә утса пычәҗ вәсем пәр хурән айәнчи пысәках мар күлленчәк патне. Кунта никам та әсман пулас-ха. Епле таса та тәп-тәрә вәл!

Шыв җине сывламасәр тенә пек пәхрәҗ хәрачасем. Юлашкинчен әна пәтрәтмасәр әсса илчәҗ те пәри те тепри кәленче пуҗсәсене җавара хырәҗ.

– Ку кайшт пылакрах пек, – тутине чёлхе вёсёпе сулакаларё Лисук.

– Чан-чан хуран шывех пуль ку, – килёшрё унпа Литюк та.

Сасартак хёрачасем яштака хуран хуппи витёр пёр тёлтен, куссуль тумламё евёр, шыв сарханнине асархарёс. Такам амантна та, халё вара йываёсё макарать тейён.

Пёчёк Литюк шухаша путрё. Епле-ха капла?.. Паёар пиччёшё ёстерсе пахтарна шыван тути пачах урахлаччё-ёске, халё вара...

Литюкпа Лисук пахчаран резина аттисемпе чёркуёси таран пылчак ёарса тавранна ёрёё кантарлахи апат вахачё ёитсе пыратчё ёнтё.

– Сахар катакё ярса ёсёпёр те, питё шеп пулать! – терё Лисук. Литюк ана хирёс нимён те шарламарё. Пёр шухаш канас памарё ана: мёншён, мёншён хуран шывё тутла мар?

Кайран, сётел хушшинче апат ёисе ларна чух, яланах шавля калаёаканскер, хальхинче питех чёнмерё.

– Эсё юратна апата пёсертём, хёрём, – терё амашё, ун умне тутла патя лартса. – Нумай ёрерёр паян... Хыраму та высрё пулё.

Литюк паттине ёимерё, чейне ёссе ячё те юнашар ларакан пиччёшё ёине темле камалсарран пахса илчё. Вара, сётел хушшинчен тухса, малти пёлёме керсе кайрё.

Аша выран ёинче тёлёрме те пуёланаччё ёнтё, унан халхине амашёпе пиччёшё калаёни хуллен пырса кёчё.

– Литюк ёав териех ыванна пулас паян. Паттине те ёимерё, калаёмарё те, – сават-сапа шакартаттарна май самахларё амашё.— Лисукпа иккёшё пахчара тем аппаланчёс. Мён тупна унта вёсем, мён шырасё – анланаймарам. Ача-пача темерён ёав, хайсен интересё...

– Ха-ха-ха! – сасартак кулса ячё пиччёшё. – Вёсем унтах ёитнё иккен...

– Мён ёинчен калаёатан-ёак эсё? – анланаймарё амашё.

– Эпё паян вёсене хуран шывё ёстерсе пахтартам та, аётан тупран тесен, йываё айёнчи кёлленчёе катартса ятам...

– Кур-ха, мён хатланна эсё. Ёамрак хурансене ёапла амантма юрать-и вара? Ёитменнине тата, йамакна улталатан...

– Эпир пёрне ёес... Ыттисене тёлёнмен, – макартатрё Толя. – Литюка улталасшан марччё... Шывё хама валли юлтёр терём...

Ёак калаёава илтнё хыёёан Литюк ёыварса каяймасёр таёанченех енчен ене ёавранкаласа вытрё. Кайран тёлёкёнче те шап-шурё хитре хурансене курчё. Акя хёрача вёсен ёерелле усанна турачёсене ачашлать... Пёр хуранён вуллинчен, йалт касса амантса пётернёскертен, чаранма пёлмесёр куёсулё тумлать. Питё-питё шеллет ёав аманна хурана хёрача. Ытлашши шелленипе йёрсех ячё. Пат-пат-пат тумлать хуран шывё Литюк пичё ёине, хушаран питёамарти тарох юхса пырса, ёаварне те керет. Анчах мён ку? Мёншён пылак мар хуран шывё? Мёншён таварля вал?

Все тексты взяты из открытых источников и выложены на сайте для не коммерческого использования.

Все права на тексты принадлежат только их правообладателям.